

[Kultur- og kommunikationsministeren]

og om ændringer i ophavsretsloven (L 194 og L 195), som blev behandlet i folketingsåret 1986–87. Efter min opfattelse er der imidlertid betydelige principielle og administrative betænkeligheder forbundet med en sammenblanding af privatretlige og offentligretlige afgifter. Jeg finder derfor, at der først bør søges gennemført og indhentet erfaringer med en rent ophavsretlig ordning, som kunsterne selv administrerer.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag til en præcisering af den generelle licensordning for kabelspredning af radio- og fjernsynsprogrammer (§ 22 a), som blev gennemført i 1985, idet ordningen har givet anledning til tvivl i forhold til boliglovgivningens huslejebestemmelser. Jeg foreslår derfor, at der i ophavsretsloven skabes hjemmel for, at ejerne af et kabelanlæg – hvem det påhviler at betale det ophavsretlige vederlag for kabelspredning – kan opkræve afgifterne hos de enkelte tilsluttede brugere, hvis disse afgifter er fastsat af det såkaldte Tvangslicensnævn (§ 54).

Bortset fra de nævnte forslag til ændringer finder jeg, at mere omfattende og principielle ændringer i ophavsretslovgivningen bør afvente Ophavsretsudvalgets afsluttende betænkning, samt at sådanne ændringer også må forudsætte nordiske drøftelser med sigte på at bevare den nordiske retsenhed, som blev tilvejebragt i 1961.

I forbindelse med det forslag om et udstillingsvederlag til billedkunstnere, som Ophavsretsudvalget har stillet, skal det nævnes, at Kultur- og Kommunikationsministeriet påregner i nær fremtid at udstede regler for betaling af et udstillingsvederlag til bildende kunstnere for udlån af egne værker til udstillinger, hvor ministeriet eller dets institutioner er arrangør eller medarrangør. Vederlagsordningen vil foreløbig være en forsøgsordning gældende for en periode på 3 år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
(Lovforslag nr. L 154).

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det satidig fremsatte forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

Forslaget indeholder en præcisering af den generelle licensordning for kabelspredning af radio- og fjernsynsprogrammer, som blev gennemført i 1985 (§ 11 a), idet ordningen har givet anledning til tvivl i forhold til boliglovgivningens huslejebestemmelser. Det foreslås derfor, at der i fotografiloven skabes hjemmel for, at ejeren af et kabelanlæg – hvem det påhviler at betale vederlag til fotografen for fordelingen af fotografiske billeder – kan opkræve afgifterne hos de enkelte brugere, som er tilsluttet kabelanlægget, hvis disse afgifter er fastsat af det såkaldte Tvangslicensnævn (§ 16).

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslag nr. L 156).

Lovforslaget er en opfølgning af opfordring fra Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg i beretning af 3. juni 1987 om at fremsætte et forslag i denne folketingssamling, der sikrer midler til fiskeplejen og gennemfører hensigtsmæssige regler for fritidsfiskeriet.

I beretningen opfordrede udvalget regeringen til snarest at indkalde det udvalg, der er nedsat i henhold til lov om saltvandsfiskeri § 12, stk. 4, til forhandling om, hvorledes der mest hensigtsmæssigt skabes en ordning, der sikrer midler til fiskepleje og udsætninger samtidig med, at der gennemføres hensigtsmæssige regler for fritidsfiskeriet. Udvalget består af repræsentanter for alle erhvervs-, sports- og fritidsfiskerorganisationer.

Folketingsudvalget angav forskellige elementer, der kunne indgå i udvalgets arbejde. På grundlag af udvalgets indstillinger fremsættes nærværende forslag til drøftelse i Folketinget.

Der stilles forslag om statsstøtte til udsætninger som supplement og tilskyndelse til den private indsats ud fra et krone til krone-princip samt om licensbetaling for fritidsfiskeri med faststående redskaber. Herved sikres en fremsættelse af det arbejde, der udføres for statsbevillingen på 10 mio. kr. i 1987 og 1988.

[Fiskeriministeren]

Endvidere foreslås begrænset redskabsantal for fritidsfiskere efter fiskeriministerens nærmere afgørelse.

Endelig foreslås et omsætningsforbud for fritids- og lystfiskere. Dette sikrer, at fiskeriet kun er til eget forbrug.

I øvrigt henviser jeg til lovforslagets bemærkninger og skal herefter anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.

(Lovforslag nr. L 158).

Folketinget vedtog den 20. januar 1987 en dagsorden, der bl.a. opfordrer regeringen til at styrke Ligestillingsrådet med kompetence og ressourcer til at behandle sager om lige løn og ligebehandling.

Folketinget vedtog endvidere den 2. juli 1987 en folketingsbeslutning om forbud mod at afskedige gravide kvinder og kvinder og mænd på barselorlov m.v.

Arbejdsministeriet har haft drøftelser med Ligestillingsrådet, LO, DA og FTF om opfølgningen af dagsordenen af 20. januar 1987. Der var enighed om, at Ligestillingsrådet skal have adgang til oplysninger om ligebehandlingsforhold. Ligestillingsrådet kan ifølge forslaget selv tage sager op eller tage sager op efter anmodning. Arbejdsgivere, lønmodtagere og disses organisationer har pligt til at komme med de ønskede oplysninger. Offentlige myndigheder afgiver oplysninger efter forvaltningslovens regler. Proceduren vedrørende dispensation fra ligebehandlingsbestemmelserne foreslås forenklet, således at Ligestillingsrådet får kompetence til at dispensere i stedet for arbejdsministeren, når det drejer sig om positive foranstaltninger, der iværksættes for at fremme ligestillingen.

Endvidere foreslås det at skabe hjemmel til, at arbejdsministeren kan udstede regler, hvorefter der inden for visse nærmere afgrænsede områder kan iværksættes ligestillingsforanstaltninger uden dispensation.

Opfølgningen af folketingsbeslutningen om forbud mod at afskedige gravide kvinder og kvinder og mænd på barselorlov indebærer, at der i ligebehandlingsloven skal indføres regler

om omvendt bevisbyrde ved afskedigelser under fravær på grund af graviditet, barsel og adoption, samt at godtgørelsesniveauet i ligebehandlingsloven skal forhøjes fra 26 ugers løn til 78 ugers løn svarende til godtgørelsen i lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold. Endvidere skal der indføres en mulighed for påbud om genansættelse.

Da reglerne om barselorlov m.v. er fastsat i lov om barselorlov m.v., har jeg fundet det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at også denne lovs regler ændres. For at regelsystemet skal være forståeligt, vil det være uhensigtsmæssigt at indføre identiske ændringer i ligebehandlingsloven. Jeg har derfor valgt at lade de to love sammenskrive, således at barselorlovsloven, bortset fra enkelte særbestemmelser, er indføjret som et selvstændigt kapitel i ligebehandlingsloven.

Jeg er imidlertid skeptisk med hensyn til indførelse af omvendt bevisbyrde. Retspraksis viser nemlig, at der ikke er behov for omvendt bevisbyrde, som er en fravigelse af dansk rets almindelige bevisbyrde-regler.

Med hensyn til genansættelse skal jeg heller ikke lægge skjul på, at regeringen ikke finder, at genansættelse er en effektiv måde at løse disse afskedigelsessager på. Jeg er overbevist om, at mange lønmodtagere vil foretrække en godtgørelse frem for genansættelse, ikke mindst med et godtgørelsesniveau på 78 ugers løn.

Jeg har imidlertid udformet lovforslaget i overensstemmelse med den opfordring, som folketingsbeslutningen indeholder.

I den forbindelse vil jeg tillige gøre opmærksom på, at man ved dette lovforslag afskærer muligheden for at lade en sag om afskedigelse på grund af graviditet, barsel og adoption behandle i henhold til reglerne i hovedaftalen mellem LO og DA, fordi disse regler ikke indeholder bestemmelser om omvendt bevisbyrde eller 78 ugers godtgørelse og lovens regler ikke kan fraviges til ugunst for lønmodtageren.

Socialdemokratiet fremsatte i foråret 1987 et forslag om ændring af bødeansvarsbestemmelsen i ligebehandlingsloven, således at staten og kommunerne også kan pålægges bødeansvar. Forslaget blev ikke færdigbehandlet. Regeringen var positiv over for forslaget, og det er derfor medtaget i lovforslaget.

Folketingsbeslutningen indeholdt en opfordring til, at regeringen undersøgte muligheden